

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

Parænesis ad Missionarios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

P A R Æ N E S I S

Ad Missionarios.

Ntequam ab hoc opere propter vos suscepto, me expediam, ad exemplum Magni Gregorii Papæ in suâ *Cura Pastoralis*, denuo admonere vos volui; licet enim ipse omnes Pastores in primo operis sui tractatu docuisset quomodo se in seipsis disponere deberent ad muneris sui exercitium, concludere noluit, nisi novâ adhortatione eos incitaret ad tanti ministerii debitam executionem. Totus meus primus tractatus ad hoc solum collimabat, ut dignitatem missionis perpendentes, operemini tanquam digni illius Ministri, qui vos vocavit. Ad quod non parum animare vos debent verba ipsius boni Pastoris, quando Apostolos suos primos fidei Missionarios instituit Joannis 20. v. 21. *Pax vobis, sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Hac cum dixisset, insuflavit, & dixit eis: Accipite Spiritum S.* Magna sanè dignitas, quod ita missi sitis à Christo, sicut ipsum miserat Pater suus. Sed per hoc admonenimi, ut ita missionem vestram exequamini, sicut ipse suam executus est. Perpendite autem Angelici nostri Magistri illorum verborum expositionem *Primo, inquit, pramittit pacis vinculum, secundo*

X 7

cundo

PARE

cundò injungit officium. Dixit ergo eis iterum Pax vobis; hoc dixit eis contra perturbationem duplicem: nam contra presentem à Iudais, dixit eis primò Pax vobis. Sed contra perturbationem factam à gentibus, dixit eis iterum: Pax vobis. Sup. 16. In mundo pressuram habebitis: in me autem pacem, nam ad gentes mittendi erant. Sanè tertio vobis dici potest qui missi estis ad hæreticos: Pax vobis, nolite timere eos qui vos persequuntur, vel ob bona temporalia quæ debetis contemnere, vel propter vitam quam debetis profundere pro ovibus vestris, & post hæc non habent amplius quod faciant. Et considerate id quod sequitur: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos: Prosequitur S. Thomas: Hoc erat ad consolationem Discipulorum, qui cognoscentes auctoritatem Christi, sciebant eum mittere ipsi auctoritate divinâ. Item considerantes dignitatem propriam, scilicet quod habebant officium proprium Apostolicum. Apostolus enim idem est quod missus. Agnosce igitur Missionarie dignitatem tuam & divinæ missionis factus particeps, noli in sæcularem vilitatem degeneri conversatione redire. Pergit Doctor Angelicus. Sicut misit me Pater & ego mitto vos. Id est, sicut Pater diligens me misit in mundum ad passionem tolerandum pro salute fidelium, ita ego diligens vos, mitto vos ad tribulationes sustinendas pro nomine meo. Matth 10. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Secundò datur eis idoneitas officii per dationem Spiritus Sancti.

Hæc

illâ horâ quid loquamini, non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis. Matth. 10. 19. Ut spiritus Sanctus per vos loquatur oratione impetrandum est. Exemplum accipite in Sancto Patre nostro Dominico, qui antequam fratres suos per universum mundum prædicaturos dimitteret, in quem finem Ordinem suum instituerat, dum in Basilicâ Apostolorum Petri & Pauli ardentius oraret, uterque Apostolus oranti visibiliter apparuit, & Petrus quidem scipionem fecit baculum, Paulus autem apertum librum porrexit, & ab utroque hæc verba audivit: *Ali Dominice & prædica, hoc enim ministerium tibi à Deo demandatum est.* Ac statim velut quondam Apostolos, sic Dominici caput formâ linguæ flammæ Spiritus Sanctus operuit. Et simul in visione prævidit filios suos Prædicatores, toto orbe dispersos, Evangelii præcones, fidei Catholicæ vindices, & veros Hæreticorum mastiges.

Moribus etiam bonis prædicare debetis magis quàm verbis. Sic enim monet Timotheum suum Apostolus 1. Timoth. 4. 16. *Attende tibi, & doctrinæ, insta in illis: hoc enim faciens, & te ipsum salvum facies, & eos qui te audiunt* Ubi S. Thomas: *Aliqui sic attendunt doctrinæ, quod sui curam negligant, sed Apostolus dicit, quod primò attendat sibi & postea doctrinæ.* Attendere ergo prius vobis ipsis debetis, ut à vitiis purgemini. Ideo Moyse mandatur

datur ut deponat calceamenta de pedibus suis, antequam ad liberandum populum mittatur, ut, inquit S. Ambros lib. de Isaac. c. 4. *Vocaturus populum ad Dei regnum, prius carnis exuvias deponeret, & nudo spiritu, vestigioque mentis incederet.*

Sanè in se sancti & puri esse debent qui volunt alios convertere. *Non enim sordes,* inquit, S. Gregor. *tergere possunt manus, qua lutum tenent.*

Doctrina autem vestra non sit in sublimitate sermonis, sed in virtute Dei, *non enim sumus sicut plurimi adulterantes verbum Dei.* 2. Cor. 2. v. 17. ad quæ verba noster Hugo Card. *Falsa admiscentes, & pro voluptate, non pro prole predicantes. Adulteri enim non quarunt proles, sed delectationem: sic vani Prædicatores non quarunt fructum, sed delectationem humane laudis.* Idem verò Hugo ad compescendam quorundam Prædicatorum vanitatem, ad illa verba Apostoli 2 Cor. 12. v. 14. *non enim quero vestra, sed vos,* adducit illud Matth. 4. 19. *venite post me, & faciam vos fieri pisces hominum.* Et infert: *Non dicit pecuniarum aut ranarum. Sed modò rete prædicatorum projicitur non ad pisces, sed ad ranas, quia prædicatio non fit ad salutem hominum, sed ad propriam laudem, quòd significatur per ranas loquaces.* Audite docentem vos suo exemplo Apostolum, 1. Cor. 2. v. 4. *Sermo meus & prædicatio mea, non in persuasilibus humana sapientiæ verbis,*

verbis, sed in ostensione spiritus & virtutis; fides vestra non sit in sapientiâ hominum, sed in virtute Dei.

Dilectio etiam seu amor quo Christus verus Pastor usus fuit, maximè consistebat in mansuetudine quâ oves suas non recipiebat tantum ad se recurrentes: *Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis*, Luc. 15. 2. *Secum aberrantes quærebat, sicut ibi statim sequitur v. 4. Vadit ad illam (scilicet ovem) quæ perierat, donec invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens.*

Tandem concludo verbis Sanctissimi Patriarchæ mei Dominici in Epistola exhortatoria quâ filios suos ad Apostolicum munus ad quod electi erant admonebat: *Estote vigilantes, qui alios ad vigilantiam excitatis; calcami pedes in preparationem Evangelii. Fraternali charitate estote concordēs; humilitatis, & obedientiæ, vero Dei Patris filio vos exhibete conformes, ut Angelicum vestræ professionis officium condignis actibus honoretis, qui in salutis humanæ officium missi estis. Divinis aspectibus, in omni loco reverenter assistite, & proximorum ædificationi fideliter ministrare; ut ignito prædicationis eloquio & salutaribus in Confessionibus consilio abundare possitis. Scripturas divinitus inspiratas, & legem Domini immaculatam, convergentem animas, audiendo, meditando scrutando sectemini; studio semper utilium insistentes & curiositatis dispendium evitantes. Et quoniam*

linguam vestram sacratissimis eloquiis consecra-
 tam, decet exhibere orationem charitatis, non
 officium vanitatis; sermo vester sit semper sale
 conditus, ut det gratiam audientibus: sit vobis
 sermo vivus, & efficax, omne vanum & non
 planum respuens, & lingua placabilis, signum
 vite, verbum sanctum, & irreprehensibile, quod
 adversarius vereatur, quo adificentur proximi,
 & Dei gloria dilatetur. Ferveat in cordibus ve-
 stris animarum lucrandarum zelus ardens, &
 acutus, quem regat ratio, dirigat discretio, tem-
 poret conversatio mansueta. Et quoniam vos in
 eminentissimâ speculâ constitutos, oculi omnium
 respiciunt, & à vobis magis virtutum exempla
 requirunt, quàm ornamenta sermonis, mittamus
 manum ad fortia, digitis myrrham probatissimam
 distillantes, rigorem in operibus, perseverantiam
 in adversitatibus exhibentes: ut per patientiam,
 & consolationem scripturarum, spe conceptâ cale-
 stium, securâ mente convivium prægustemus in
 terris, quo nobis est in aternitatis abundantia
 perfruendum. Hæc nobis S. Pater noster Domi-
 nicus, & ego vobis Sic agite & erit vobis mer-
 ces magna in cælis.

Omnia quæ in toto hoc opere, sive ex
 proprio, sive ex alieno sensu produxi, omni
 submissione, iudicio & censura S. Matris
 Ecclesiæ Catholicæ, extra quam non est
 salus, promptissimè subijcio.

FINIS.